

**Tað var ein
ræðulig kensla,
at eg kanska
ikki fór at vera
til staðar í
uppvøkstrinum
hjá dótttrini**

húsinum høvdu staðfest, at Jóhannes Arge hevði krabbamein, fekk hann eina tíð til skurðviðgerð á Bispebjerg. Men av tí, at konan skuldi eiga innan nakrar fáar vikur, blivu hon og dóttirin verandi í Føroyum.

– Foreldrini og systkini vóru við mær í Danmark, meðan Gunnvá varð verandi í Føroyum. Tað helt eg vera gott, tí eg ynskti at spara hana og Sólju fyri tað heila, men tað var hart fyri Gunnvu at vera í Føroyum, meðan eg bleiv lagdur undir skurð í Danmark, sigur Jóhannes Arge.

Skurðviðgerðin gekk sum ætlað. Læknarnir skóru tveir triðingar burtur av langanum, og dagin eftir skurðviðgerðina fekk Jóhannes Arge tey gleðilig boð, at tað hevði eydnast læknunum at skera alt krabbameinið burtur. Undir skurðviðgerðini høvdu læknarnir tó vurnast okkurt óvæntað.

– Eg hevði ein brunasvull, ið hevði ballað alla krabbameinssvullin inn. Fyrri svullurin gjørdi, at restin av búkholini varð vardur

móti krabbameininum. Til tann dag í dag veit eg ikki hvar hesin brunasvullurin kom frá. Læknin í Danmark segði einki um tað, og í Føroyum spurdu tey, um eg kendi nakað til tað. So tað er ringt at vita hvar hann kom frá, men brunasvullurin bjargaði stóran part av maganum hjá mær, sigur Jóhannes Arge.

Sonurin borin í heim

Tað gekk væl hjá Jóhannes Arge at koma fyrir seg eftir skurðviðgerðina, og gingu tað ikki meira enn tvær vikur frá tí hann fór av landinum til hann var heima aftur í Føroyum.

Heima í Føroyum nærkaðist konan alsamt termin, og meðan hennara orka so spakuliga minkaði, byrjaði Jóhannes Arge at koma fyrir seg aftur.

– Eg byrjaði at bliva betri fyrir, meðan Gunnvá orkaði minni og minni, so á ein hátt avloystu vit hvønn annan. Tá ið hon ikki orkaði so væl við dótttrini longur, so var eg komið so mikið fyrir meg aftur, at eg kundi taka mær av henni, sigur

Jóhannes Arge.

2. august, einans tvær vikur eftir at Jóhannes Arge var komin aftur til Føroyar, átti Gunnvá Arge ein son, ið fekk navnð Adrian.

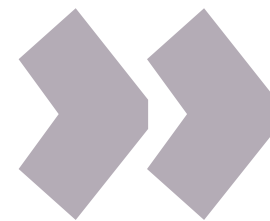
– Alt gekk fint, men tað var ein øgiliga rokalig tíð hjá lítla Adrian at koma í verðina, sigur Jóhannes Arge.

Frískur

Hóast tað eydnaðist at skera allan svullin burtur, og einki tekin var um, at nakað krabbamein var eftir, so varð mett neyðugt, at Jóhannes Arge fór undir eina fyrirbyggingu kemoviðgerð. Í mars endaði kemoviðgerðin, og tá fekk Jóhannes Arge tey boðini, ið hann hevði biðað eftir.

– Vit møttust við læknanum, ið hevði hugt eftir úrslitinum frá skanningini. Tað var nervandi at sita har og biða eftir svarinum. Men har var einki at siggja. Eg vísti tað nokk ikki inni í rúminum, men innani mær var ein stór gleði, sigur Jóhannes Arge.

Tó at hann í dag er púra

**Løtan var
óverulig, tí
eg fekk meg
ikki at trúgva,
at eg hevði
krabbamein**

frískur, so er hann kortini merktur av, at hann hevur stríðst við krabbamein.

– Eg havi mangan hoyrt tað, og nú veit eg, at tað er satt. Um man fyrst hevur havt krabbamein, so er torført at sleppa tankanum aftur. Bara man fólir eitthvørt í likaminum, so hugsar man, at tað aftur er galið.

Tað eru ellivu mánaðir síðan, at Jóhannes Arge bráðliga gjørdist illa fyrir í einum brúðleypi, og síðan fekk staðfest krabbamein. Í dag líkist lívið nógv tíðina áðrenn hann fekk staðfest sjúkuna, tó at orkan ikki er tann sama, ið hon hevur verið.

– Eg byrji so spakuliga at koma fyrir meg aftur, men sjúkralagan hevur gingið hart yvir mentala partin. Undir kemoviðgerðini setti eg mær fleiri mál, ið eg ynskti at avrika tá eg varð frískur, men skjótt mátti eg ásanna, at eg als ikki hevði orkuna til alt tað, ið eg setti mær fyrir, sigur Jóhannes Arge.

Í staðin hevur Jóhannes Arge valt at raðfesta tey tingini, ið hann metir verða týðningarmikil í lívinum.

– Eg eri farin aftur til tað týðningarmikla. Tað er familjan, heimið, trúgvinn og arbeiðið. Eg leggja dent á at klára hesi tingini, og so má alt annað bara koma, tá eg verði betri fyrir, sigur Jóhannes Arge.